

[Indenrigsministeren.]

Gang. Maatte det som Resultat af denne Undersøgelse vise sig, at der her er Trang til en Ændring, saa forsikrer jeg de ærede Medlemmer om, at saa vilde jeg have handlet, saaledes som jeg har givet Tilsagn om at handle ogsaa paa Grundlag af den oprindelig vedtagne Aldersrentelov, idet jeg paa Grundlag af det Erfaringsmateriale, der var skabt, vilde stille Forslag om Ændringer, hvis de skønnedes fornødne. Derfor var de Herrers Initiativ saa fuldstændig overflødig i denne Sag; det havde været rimeligt, og man havde tjent Sagen og alle i den interesserede bedst ved at afvente den Undersøgelse, som staar paa, og Ministeriets Stilling til den.

Derefter stilles der Forslag om, at den gældende Lovs § 22, 3die Stykke, skal udgaa; det vil praktisk talt sige, at Forslagsstillerne ønsker at ophæve Overgangsbestemmelserne i § 22, 1ste Stykke, om Ydelse af to Trediedels Aldersrente for Personer, som havde naaet en vis Alder ved den oprindelige Aldersrentelovs Vedtagelse. Thi det, som de ærede Forslagsstillere i Virkeligheden her forlanger, er jo dette, at der skal gives Adgang for Kommunalbestyrelserne til at give de paagældende i personligt Tillæg den manglende Trediedel, saaledes at altsaa Aldersrenteloven sættes fuldt ud i Kraft for disse Personer paa samme Maade som for de Personer, der har naaet 65 Aars Alderen. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremførte jo netop, at der var mange af disse Personer, som havde modtaget denne Aldersrente paa to Trediedele af det, som 65-aarige kan naa, under Hensyn til deres Helbredstilstand, og derfor trængte navnlig de til Sygehjælp, Hospitalsbehandling, Medicinydelse o. s. v., alt det, der ellers kan gives. Men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis det kniber saaledes for de paagældende, som det ærede Medlem her har skildret, saa har jo Aldersrenteloven aabnet Mulighed for at skaffe saadanne Personer fuld Aldersrente, og dermed ogsaa Adgang til Sygehjælp, ved at anvende Lovens § 1, 1ste Stykke, det vil sige ved at indanke Sagen for Kommunalbestyrelserne. Træffer den saa en Afgørelse til Gunst for den vedkommende med $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer og giver Indenrigsministeren sit Samtykke, ja saa kan disse Personer blive at behandle i Henhold til Aldersrentelovens Bestemmelser for Personer, som er fyldt 65 Aar. Altsaa, de Personer, som det ærede Medlem har talt om, og hvis legemlige Tilstand var en saadan, at den havde gjort det nødvendigt for dem

at søge Aldersrenten med de $\frac{2}{3}$, saaledes som der er aabnet Adgang til i Overgangsbestemmelserne, vil indenfor Aldersrentelovens Rammer kunne blive hjulpet, men ganske vist ikke paa en saadan Maade, at man fuldt ud sletter Virkningen af Overgangsbestemmelserne. Det er jo dette, de ærede Forslagsstillere tilsigter. Men dertil vil jeg ikke kunne medvirke.

Jeg mener, at denne Sags videre Behandling her i den høje Rigsdag bør udsættes, indtil de samvirkende Sogneraadsforeningers Undersøgelse af de gældende Bestemmelser Virkninger rundt om i Landkommunerne er tilendebragt og det tilvejebragte Materiale behandlet, saaledes at man paa Grundlag deraf kan skønne over, om de gældende Bestemmelser virker utilfredsstillende, eller om dette ikke er Tilfældet. Denne Undersøgelse er i god Gang, og naar Materialet er tilvejebragt, vil det blive taget op til Behandling i Ministeriet, og jeg havde heller ikke det fjerneste imod at give Rigsdagen Tilsagn om, at Resultatet af denne Behandling skal blive Rigsdagen tilstillet. Paa det Grundlag, som da er skabt, vil der være Mulighed for at tage Spørgsmaalet op til en endelig Undersøgelse og Overvejelse. Paa det nærværende Tidspunkt kan jeg ikke i det foreliggende Lovforslag se andet end en Fortsættelse af den gamle Bestræbelse — under nye Former ganske vist — for at holde Agitationen paa Aldersrenteomraadet ved lige, og at det ogsaa har været Formaalet i tidligere Samlinger, fremgaar med fuld Klarhed af Nødvendigheden af Loven af Oktober 1927, hvis Virkning jeg har skildret.

Jeg vil derfor henstille, at videre Behandling af dette Forslag udsættes, indtil vi har Klarhed over Nødvendigheden deraf paa Grundlag af det Materiale, som ved de samvirkende Sogneraadsforeningers Undersøgelse antagelig vil blive tilvejebragt i en nær Fremtid.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Jeg takker Ministeren for den Velvillie, der skinnede igennem hans Foredrag. Jeg er jo ikke forvænt i den Henseende, naar jeg har rejst Krav om Forbedringer for de gamle. Det er muligt, at Ministeren ikke syntes, han var saa velvillig; jeg synes nu, han var saa overordentlig velvillig, velvillig til at overveje. Ganske vist syntes han, at Sagen burde standses nu, hvad jeg naturligvis ikke kan erkende er rigtigt, men ellers gik der gennem Ministerens saglige, rolige Tone et Tilsagn om at være medvirkende og medhjælpende til, at vi kunde faa Forholdet forbedret, idet Ministeren selv er-